

ACADEMIA ROMÂNĂ
INSTITUTUL DE ȘTIINȚE POLITICE
ȘI RELAȚII INTERNAȚIONALE
„ION I. C. BRĂȚIANU“

Proiect

ION I. C. BRĂȚIANU
Opere politice și diplomatice

Coordonatori proiect

STELIAN NEAGOE
DAN DUNGACIU

Secretariatul proiectului

CRISTINA VOHN

Redactor

VIORELLA MANOLACHE

Ion I. C. Brătianu

**ACTIVITATEA CORPURILOR
LEGIUITOARE (PARLAMENTUL)
ȘI A GUVERNULUI
1922-1926**

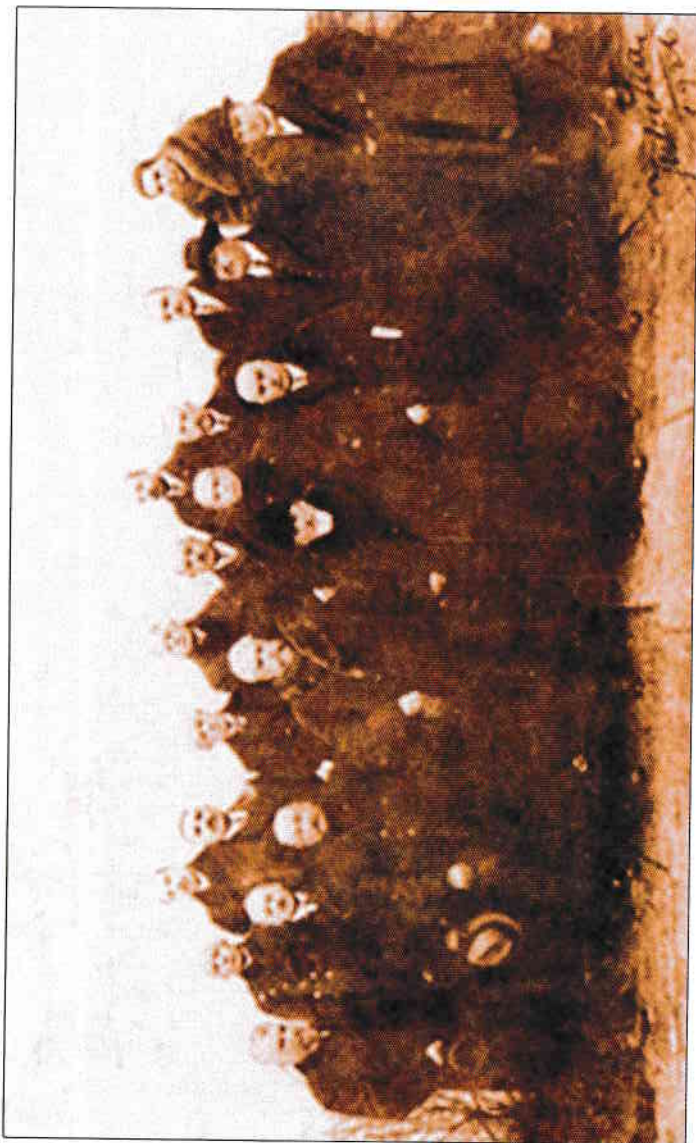
Ediție și note introductive
de
Stelian Neagoe

Prefață
Dan Dungaciu

EDITURA
INSTITUTULUI DE ȘTIINȚE POLITICE
ȘI RELAȚII INTERNAȚIONALE
„ION I. C. BRĂȚIANU“

București, 2020

*Guvernul Ion I. C. Brătianu,
la încheierea mandatului de patru ani, 27 martie 1926*

CUPRINS

Note introductive (Stelian Neagoe)	V
Prefață (Dan Dungaciu)	XIX
INTRODUCERE, de Ion I. C. Brătianu	1
ACTIVITATEA CORPURILOR LEGIUITOARE ȘI A GUVERNULUI, 1922–1926	2
ORGANIZAREA ȘI ADMINISTRAȚIA ȚĂRII	22
I. <i>Unificarea administrativă</i>	23
1. <i>Legea reformei administrative</i>	23
2. <i>Măsuri de aplicare a Legii administrative</i>	25
3. <i>Încadrarea personalului polițienesc și Serviciul de pază în comunele rurale</i>	27
4. <i>Asigurarea imobilelor județelor și comunelor și interzicerea jocurilor de noroc în stațiunile balneare</i>	27
5. <i>Împroprietărirea funcționarilor publici, a văduvelor cu orfani de război, a invalizilor și a demobilizaților</i>	28
6. <i>Controlul administrativ</i>	28
7. <i>Legea Consiliului Superior Administrativ</i>	29
II. <i>Măsuri pentru îmbunătățirea situației funcționarilor</i> ...	29
1. <i>Ajutorarea lor</i>	29
2. <i>Statutul funcționarilor</i>	30
III. <i>Apărarea ordinii și liniștii interne</i>	31
JUSTIȚIA ȘI MAGISTRATURA	32
I. <i>Lichidarea situației creată de Război</i>	33
II. <i>Legile pentru aplicarea principiilor din noua Constituție</i>	34

III. Unificarea organizării judecătorești	36
IV. Măsuri legislative de ordine și siguranță	43
Legile propuse de Ministerul Justiției și votate de Corpurile Legiuitoare de la 1922-1952 (tablou)	44
INSTRUCȚIUNEA PUBLICĂ	46
I. <i>Învățământul primar (1922-1926)</i>	47
1. Legea învățământului primar și normal primar	47
2. Clădirile de școli primare și de școli normale de la 1922-1926	53
3. Bugetul	62
II. <i>Învățământul secundar (1922-1926)</i>	63
1. Înmulțirea școlilor secundare	64
2. Bugetul	71
3. Asistența elevilor	73
4. Absolvenții liceelor și bacalaureatul	75
5. Examenul de intrare în clasa a V-a a liceului	76
6. Comitetele Școlare	77
7. Construcțiile de școli secundare (1922-1926)	79
8. Legi, regulamente, dispoziții diverse	80
III. <i>Învățământul profesional (1922-1926)</i>	83
1. Numărul școlilor înființate	84
2. Clasele	87
3. Populația școlară	88
4. Internate	88
5. Profesorii	89
6. Bugetul	90
7. Legiuiri, regulamente, programe	91
8. Expoziții, conferințe	93
IV. <i>Învățământul particular (1922-1926)</i>	93
1. Înființarea Direcției Învățământului Particular	95
2. Legea învățământului particular	102
3. Regulamentul Legii învățământului particular	104
V. <i>Învățământul superior</i>	105
1. Noile construcții universitare	105
2. Ajutorarea studenților merituoși și lipsiți de mijloace	108

3. Bugetul învățământului superior	111
4. Pentru întregirea învățământului	112
5. Legi, regulamente și dispoziții ministeriale	112
VI. <i>Activitatea Casei Școalelor și a culturii poporului</i> (1922-1926)	119
1. Pentru construcțiile localurilor școlare	119
2. Dotarea școlilor cu material didactic	119
3. Sprijinirea și întărirea activității elevilor în școală	123
4. Pentru perfecționarea membrilor corpului didactic și încurajarea muncii lor în școală și în afară de școală	125
5. Cultura poporului	125
6. Comitetele Școlare	127
7. Bugetul Casei Școalelor	128
Mersul bugetului Ministerului Instrucțiunii de la 1921-1926	142
CULTELE ȘI ARTELE	146
I. <i>Culte</i>	147
1. Legi și proiecte de legi	147
2. Episcopii noi	148
3. Hirotonii speciale pentru Dobrogea	149
4. Crearea de parohii noi	149
5. Învățământul religios	149
6. Biblioteci parohiale, cămine culturale și societăți cu caracter cultural și religios patronate de Minister	151
7. Construcții și investiții noi	152
8. Îngrijirea monumentelor istorice	152
9. Salarizarea	153
10. Opera de împrumut a bisericii	155
II. <i>Arte</i>	156
1. Literele	156
2. Artele plastice	157
3. Muzica	160
4. Teatrul	165
5. Muzeele	165
6. Diverse	167

POLITICA AGRARĂ ȘI EXPLOATAREA DOMENIILOR

STATULUI	170
I. <i>Politica agrară</i>	171
II. <i>Cooperăția agricolă</i>	177
III. <i>Îndrumarea agriculturii</i>	179
IV. <i>Creșterea vitelor</i>	189
V. <i>Pădurile</i>	191
VI. <i>Pescăriile – Vânătoarea</i>	193
POLITICA FINANCIARĂ	196
<i>Introducere</i>	197
I. <i>Politica bugetară</i>	199
II. <i>Politica fiscală</i>	219
III. <i>Politica creditului public</i>	221
IV. <i>Opera de legiferare</i>	232
V. <i>Politica de normalizare</i>	233
POLITICA ECONOMICĂ	241
I. <i>Situația economică a României după Războiul Mondial până la 1922</i>	242
1. <i>Începuturile economiei naționale ale României Mari (anul 1919)</i>	242
2. <i>Epoca de frământări și dezordine economică (1920-1922)</i>	244
II. <i>Politica economică a Guvernului liberal de la 1911-1926</i>	246
1. <i>Politica izvoarelor de energie</i>	246
2. <i>Politica de consolidare industrială</i>	256
3. <i>Politica comercială (libertatea comerțului și protecția consumatorului)</i>	261
4. <i>Reorganizarea întreprinderilor comerciale ale Statului prin introducerea regiei cointeresate</i>	265
POLITICA COMUNICAȚIILOR ȘI TRANSPORTURILOR	276
A. Lucrările publice	277
I. <i>Construirea și refacerea podurilor și șoselelor</i>	277
II. <i>Utilizarea rațională a apelor</i>	284

III. <i>Refacerea regiunilor dinainte de Război</i>	286
IV. <i>Învățământul tehnic</i>	290
V. <i>Consiliul Tehnic Superior</i>	295
B. Comunicațiile	303
I. <i>Repararea distrugerilor</i>	304
II. <i>Armonizarea mijloacelor de comunicații ale Vechiului Regat cu cele ale provinciilor alipite</i>	306
III. <i>Reorganizarea transporturilor</i>	307
C. Căi ferate	309
1. <i>Lucrările de întreținere</i>	318
2. <i>Podurile</i>	324
3. <i>Atelierele</i>	324
4. <i>Materialul rulant</i>	326
5. <i>Personalul</i>	327
6. <i>Tratamentul și asistența personalului</i>	328
7. <i>Unificarea formelor administrative</i>	329
8. <i>Îmbunătățirea și sporirea capacității de tranzit a liniilor de legătură cu teritoriile de curând alipite</i>	330
9. <i>Reluarea legăturilor și relațiilor cu administrațiile căilor ferate străine</i>	331
10. <i>Soluționarea chestiunii liniilor particulare</i>	332
MUNCA, COOPERĂȚIA ȘI ASIGURĂRILE SOCIALE	345
I. <i>Munca</i>	346
A. <i>Birourile de plasare</i>	346
B. <i>Legislația muncii</i>	349
C. <i>Învățământul muncitoresc</i>	350
D. <i>Raportul cu BIT</i>	353
E. <i>Conflictul de muncă</i>	353
II. <i>Asigurările sociale</i>	353
III. <i>Cooperăția</i>	356
SĂNĂTATEA PUBLICĂ ȘI ASIGURĂRILE SOCIALE	366
I. <i>Sănătatea publică</i>	367
II. <i>Asistența socială</i>	375

III. <i>Asistența invalizilor, orfanilor și văduvelor de război</i>	383
APĂRAREA NAȚIONALĂ	387
I. Organizarea armatei	389
1. Opera legislativă	389
2. Armata de uscat	391
3. Aeronautica	392
4. Marina	394
5. Pregătirea tehnică a armatei	394
6. Învățământul	395
II. <i>Dotarea armatei</i>	396
1. Aprovizionarea armatei cu materiale	396
2. Dotarea armatei cu materiale noi	396
III. <i>Îmbunătățirea traiului soldatului</i>	397
POLITICA EXTERNĂ	406
FOTOGRAFII	423

ORGANIZAREA ȘI ADMINISTRAȚIA ȚĂRII

I. UNIFICAREA ADMINISTRATIVĂ

1. Legea reformei administrative

Opera capitală a Ministerului de Interne o formează unificarea administrativă.

Spre a se înțelege marea însemnătate a acestei opere, este suficient să ne amintim situația extrem de grea, în care se găsea administrația românească a doua zi după încheierea României Mari.

Într-adevăr, România, întregită cu atâtea jertfe, se găsea în începuturile vieții ei de Stat, sub patru feluri de legislații, din care trei, legislația ungară, austriacă și rusă formau produsul unor concepțiuni care contraziceau principiile diriguitoare ale Statului românesc, întârziind orice inițiativă de unificare.

De altminteri, cine ar fi putut pretinde unor legislații străine – a căror primă menire fusese îngroparea oricăror veleități românești – să fie altfel de cum au fost croite?

Mentținerea lor însă asigura păstrarea unui regionalism, străin de sufletul românilor din provinciile unite și îngăduia elementelor dușmane satisfacerea intereselor lor, contra intereselor neamului nostru.

Legea care îndruma viața administrativă a Vechiului Regat, înainte de Război, era și ea departe de a corespunde necesităților României întregite.

Dar o reformă sănătoasă, de unificare administrativă, trebuia înjghebată cu multă prudență. Ea nu se putea face de la o zi la alta, și trebuia să fie mai ales precedată de o întreagă serie de măsuri premergătoare, care să-i înlesnească aplicarea.

Măsurile acestea au fost luate rând pe rând. S-au desființat mai întâi Directoratele Generale din Cluj, Chișinău și Cernăuți, a căror existență, explicată de greutatea de organizare administrativă, firești în cele dintâi zile ale României Mari, nu-și mai aveau acum nicio rațiune.

Dimpotrivă, ele stăvileau apropierea dintre provinciile care veniseră la sânul Patriei, prin veleitățile regionaliste, care se cui-băriseră în ele.

Cu desființarea lor, care s-a dovedit imediat binevenită, s-a năruit ultima rămășiță regionalistă: prima etapă în vederea unificării era trecută.

Din această zi, s-a putut realiza o complectă centralizare *de autoritate*, atât de necesară pentru perioada în care se pregătea reforma administrativă.

Dar, deopotrivă cu această centralizare a tot ce este măsură de autoritate, s-a început decongestionarea lucrărilor Ministerului, prin trecerea unui important număr din aceste lucrări prefecturilor și primăriilor, și luarea primelor măsuri în vederea aplicării legii de descentralizare. Eficacitatea acestor măsuri s-a putut evidenția cu prilejul aplicării reformei administrative, când, în loc să se tulbure viața administrativă a Statului, cum ar fi fost de așteptat la intrarea în vigoare a unei reforme de prefacere generală a administrației țării, s-a putut aplica legea fără nicio stavilă.

Lecțiunile pregătitoare își produsese efectele.

Numeroase comisii au cercetat de-aproape diferitele aspecte ale problemelor administrative, la fața locului. S-au ținut apoi în Capitală zeci de ședințe pentru coordonarea materialului și încheierea lui în lege. Reforma administrativă, alcătuită după discuțiile cele mai largi, a ieșit – se poate spune – din consensul tuturor competențelor în materie de administrație.

La alcătuirea ei s-a ținut seamă de principiile cele mai democratice. În acest scop s-a căutat să se asigure:

a) libertatea dezvoltării vieții locale, singura capabilă să contribuie la armonizarea complectă a eforturilor tuturor factorilor administrativi, dintr-un oraș sau județ;

b) o descentralizare cuminte, sănătoasă, care să nu slăbească unitatea Statului;

c) participarea la administrația locală a unui număr cât mai mare de cetățeni, reprezentanți autorizați ai tuturor ramurilor principale de activitate: învățământ, muncă, agricultură, comerț, industrie etc., etc.;

d) executarea unui riguros control cetățenesc în aplicarea legilor;

e) alegerea Consiliilor Comunale și Județene pe un termen mai lung, care să garanteze desăvârșirea unui program serios de muncă, întocmit de gospodari cu adevărat pricepuți;

f) independența Consiliilor Comunale și Județene, sustrăgându-le de la orice influență politică;

g) asigurarea resurselor financiare, prin modificarea sistemului de impozite în favoarea organizațiilor județene și comunale.

Azi, reforma administrativă, promulgată în iunie 1925, poate fi considerată ca pusă în aplicare: roadele ei – și nimeni nu poate pretinde realizarea lor într-un singur an – nu vor întârzia să apară, cu toate greutatea pe care patimile le pun în calea ei.

Este posibil ca practica să impună mai târziu unele modificări. Aceasta nu ne poate opri, totuși, să afirmăm că reforma realizată constituie unul din cele mai puternice instrumente de unificare sufletească a românilor; că ea reprezintă o putere dătătoare de viață și o îndrumare sănătoasă a forțelor noi democratice, ce s-au pus în evidență atât de strălucit în Neamul nostru după Război.

Roadele se vor închea treptat, de-a lungul anilor ce vin. Și, oricât de puternic a fi fost murmurul patimilor și resentimentelor ce-au întovărășit făurirea ei, el nu va putea împiedica rezultatele și ameliorările hotărâtoare ce legea va aduce în viața administrativă.

În ziua când organizațiile politice demagogice vor fi extirpate din viața Statului nostru – și această zi nu este departe – fizionomia administrației noastre va fi profund schimbată.

Viața regională, întărită cu sângele sănătos introdus de energiile locale, va lua o dezvoltare nebănuită și va constitui unul din instrumentele cele mai puternice pentru consolidarea României moderne.

2. Măsuri de aplicare a legii administrative

Ca urmare a aplicării legii, Ministerul a luat o serie de măsuri de reorganizare.

Astfel, s-au confirmat ca subprefecți, directorii de prefecturi din Vechiul Regat și Basarabia, precum și subprefecții din Ardeal. S-au confirmat ca pretori, administratorii de plăși, subprefecții din Basarabia și primpretorii din Ardeal, precum și o categorie de funcționari administrativi din Bucovina.

Aceste măsuri au realizat unificarea funcțiunilor depinzând de Ministerul de Interne.

a) Serviciile de Control și Inspecție

S-a reorganizat Serviciul de Control și Inspecțiuni, pentru ca el să poată corespunde menirii lui. În acest scop, țara a fost împărțită în 9 inspectorate generale, la conducerea cărora au fost

desemnați câte un inspector general administrativ și un subinspector general administrativ, determinându-li-se precis atribuțiile și relațiile de serviciu cu autoritățile locale.

b) Funcționarea școlilor de notari

S-a întocmit în ultimul timp regulamentul pentru funcționarea școlilor de notari din Lugoj, Arad și Făgăraș.

c) Noua împărțire administrativă

S-au definitivat marginile tuturor județelor României întregite, stabilindu-se astfel noua împărțire administrativă a țării. Printre modificările de seamă este reducerea numărului de județe în Bucovina de la 11 la 5 și împărțirea județului Caraș-Severin în două județe: Caraș și Severin, fixându-se reședințele lor la Lugoj și Oravița.

În privința celorlalte județe, s-a urmărit și realizat desființarea definitivă a oricăror vechi granițe, dându-se un viu îndemn de înfrățire a populației, prin adăugiri și treceri de comune rurale și urbane de la un județ la altul, ținându-se seamă numai de interesele permanente ale populației. Același criteriu a servit și la mutarea câtorva reședințe de județ.

d) Alegerile comunale

Pe baza reformei administrative s-au efectuat alegerile comunale. Pentru prima oară de la Război încoace, comunele rurale, comunele urbane și municipiile și-au putut alege pe gospodarii lor.

Au fost convocate Corpurile Electorale din 8 708 comune rurale și 166 comune urbane și municipii.

Pregătirea alegerilor a necesitat elaborarea unei serii întregi de îndrumări explicative, la care a colaborat cu zel aparatul administrativ din întreaga țară și care a fost executat în întregime, astfel încât, cu toate dificultățile inerente unei prime aplicări a legii, alegerile au fost efectuate pretutindeni potrivit prescripțiilor legale.

Firește că alături de reforma pentru unificarea administrativă, atențiunea conducătorilor Ministerului de Interne a trebuit să se îndrepte și asupra soluționării unei serii întregi de probleme administrative, lăsate moștenire de dificultățile create de Război.

Rând pe rând, s-a căutat soluționarea cel puțin a celor mai importante dintre ele.

e) Constatarea naționalităților

S-a întocmit și pus în aplicare regulamentul pentru executarea dispozițiilor tratatelor de pace și anexelor lor, cu privire la constatarea drepturilor de a dobândi naționalitatea română și la pierderea acestei naționalități.

Regulamentul acesta împlinește o mare lacună fiindcă constată și stabilește, în mod definitiv, naționalitatea locuitorilor din Ardeal, Bucovina și Basarabia.

f) Legea maximului taxelor comunale și Legea contabilității generale

S-a alcătuit Legea maximului taxelor comunale; imediat după promulgare, a fost pusă în aplicare, realizându-se astfel fixarea cuantumului taxelor.

De asemenea, s-a pus în aplicare Legea contabilității generale a Statului, asigurându-se astfel un control riguros al încasărilor și cheltuielilor banului public.

3. Încadrarea personalului polițienesc și Serviciul de pază în comunele rurale

În vederea unificării administrative, s-a procedat la încadrarea personalului polițienesc din Ardeal și Bucovina.

Un Serviciu bine organizat de pază în comunele rurale nu se putea asigura – și experiența a dovedit-o – decât prin folosirea unor oameni speciali, formați pentru acest scop.

Prin legea din 1923 s-a desființat Serviciul de strajă, care era un izvor nesecat de vexațiuni și abuzuri pentru țărâna noastră și s-a organizat Serviciul de Pază Rurală prin guarzi comunali.

4. Asigurarea imobilelor județelor și comunelor și interzicerea jocurilor de noroc în stațiunile balneare

Regulamentul Casei pentru asigurarea imobilelor, județelor și comunelor a fost extins și la teritoriile unite, unde, până ieri, asigurarea

se făcea fără garanții serioase și la persoane particulare, periclitându-se adesea mari și importante interese materiale de Stat.

Spre a se stăvili pericolul jocurilor de noroc, practicate pretutindeni în stațiunile climaterice și balneare, speculându-se oamenii veniți să-și caute sănătatea, s-a întocmit și aplicat legea care interzice orice joc de noroc în toate aceste stațiuni.

5. Împroprietărirea funcționarilor publici, a văduvelor cu orfani de război, a invalizilor și a demobilizaților

S-a întocmit și aplicat Regulamentul Legii de împroprietărire la orașe, a invalizilor, văduvelor cu orfani de război, a funcționarilor publici și demobilizaților.

Pe temeiul lui s-a început în toată țara – în multe părți lucrările s-au și terminat – aplicarea legii, împroprietărindu-se zeci de mii de persoane din categoriile mai sus enunțate.

6. Controlul administrativ

Deopotrivă cu înfăptuirea programului de reorganizare administrativă, s-a dat o deosebită atenție *controlului administrativ*, îndrumându-l pe baze noi, menite să-i sporească eficacitatea.

Prin deciziunea luată de președintele Consiliului de Miniștri, s-au organizat conferințele administrative cu participarea tuturor șefilor de autorități, asigurându-se astfel coordonarea muncii tuturor factorilor vieții administrative. Această dispoziție a trecut, apoi, și în Legea administrativă.

Pretutindeni și la intervale cât mai scurte, în diferite centre ale județelor, s-au ținut numeroase conferințe, la care au participat toți șefii autorităților din județ.

S-au soluționat astfel, la fața locului, toate problemele de seamă locale, toate cererile sătenilor din comunele ce se găsesc în raza localității unde s-a ținut conferința.

Aplicarea acestei concepțiuni asigură rezolvarea imediată a nenumăratelor chestiuni ce s-au pus într-un cerc de comune, evitându-se întârzierile și stânjenirile inevitabile soluționărilor birocratice.

7. Legea Consiliului Superior Administrativ

O anexă importantă a Legii administrative a fost Legea de organizare a Consiliului Superior al Administrației, care a creat și organizat suprema instanță de recurs în contenciosul administrativ și un important organ de consultare și îndrumare a întregii vieți administrative.

Crearea acestei supreme magistraturi administrative va înrâuri, prin acțiunea ei, întreaga viață administrativă a Statului, și va avea urmări folositoare pe toate tărâmurile ei.

Cu prilejul contestațiilor și apelurilor electorale, făcute cu prilejul recentelor alegeri comunale, s-a putut constata și mai bine utilitatea acestui așezământ, având, între altele, misiunea de a veghea la stricta aplicare a legilor administrative.

II. MĂSURI PENTRU ÎMBUNĂTĂȚIREA SITUAȚIEI FUNCȚIONARILOR

1. Ajutorarea lor

Pentru ajutorarea funcționarilor, spre a-și procura locuințe, s-a acordat, de la 1922–1925 inclusiv, ca fond de rulment, suma de 8 milioane lei, iar în bugetul actual sunt prevăzute alte 3 milioane, reprezentând un total de 11 milioane.

Din această sumă s-au acordat numeroase împrumuturi funcționarilor.

Pentru construirea unei locuințe colective a funcționarilor s-a acordat în 1925 suma de 4 milioane, menținându-se același quantum și în bugetul actual.

Această construcție, pentru care s-au cheltuit până acum 8 milioane, se va compune dintr-un număr de 120 apartamente, care se vor pune la dispoziția funcționarilor din acest Minister și familiilor lor.

Clădirea se ridică pe terenul, în suprafață de 7 200 metri pătrați, ce se află situat în fața Gării Obor.

Respectiv Primul corp de casă va fi terminat până la începutul toamnei 1926, când vor fi date spre folosință primele treizeci de apartamente.

Pentru economatul funcționarilor s-a acordat, ca fond de rulment, în 1924, suma de 500 000 lei, în 1925, suma de 1 milion și jumătate, iar din bugetul în curs, o sumă egală.

Din acest fond se procură funcționarilor lemne plătibile în rate, alimente de primă necesitate, încălțăminte și îmbrăcăminte, pe prețuri moderate.

În anul trecut, s-a predat funcționarilor acestui Minister o cantitate de 3 800 000 kg lemne de foc, precum și alimente și mărfuri, în valoare de 1 milion lei.

Ajutorarea funcționarilor săi a fost una din preocupările Ministerului, în ultimii patru ani.

2. Statutul funcționarilor

A doua lege importantă, pe care Ministerul de Interne a făcut-o în colaborare cu Ministerul de Finanțe, este Statutul funcționarilor. El corespunde nu numai evoluțiunii firești în viața de Stat, dar este și cel mai puternic deziderat al unor întregi generații de funcționari.

Statutul reglementează recrutarea, înaintarea și stabilitatea funcționarilor, asupra cărora șefii superiori nu au decât controlul activității lor.

Alegerea funcționarilor nu se mai face pe considerațiuni politice, ci de către comisiuni compuse din cei mai înalți funcționari de carieră. De asemenea, înaintarea lor se face tot de către comisiuni, pe baza foilor calificative, iar în ce privește gradele superioare funcționărești, ele rămân deschise numai acelor care dovedesc aptitudini deosebite.

Mutarea și detașarea funcționarilor a fost îngrădită de serioase garanții, spre a nu fi supusă influențelor politice. Mutarea, detașarea și pedepsirea funcționarilor se fac numai de Comisiuni.

Au trecut doi ani de la aplicarea Statutului. Siguranța pe care funcționarii o găsesc în el, dă roade fericite. Se poate afirma azi, cu certitudine, că atât stabilitatea, cât și drepturile lor nu vor mai putea fi pe viitor știrbite de nimeni.

III. APĂRAREA ORDINII ȘI LINIȘTII INTERNE

Nu mai puțin însemnată a fost activitatea Ministerului în epoca de apărare a liniștii și ordinii interne împotriva atacurilor îndreptate de forțele oculte de dincolo de frontierele noastre.

Consolidarea Statului pe toate tărâmurile nu s-a putut săvârși decât grație vigilenței și devotamentului tuturor agenților care au putut, la timp, să prevină atentatele puse la cale de vrăjmașii noștri și să descopere acțiunile subversive organizate de oficinele Internaționalei revoluționare.

Prin jertfele agenților noștri, s-au putut făuri la granița de răsărit și la cea de apus linii de apărare peste care nu au putut trece ofensivele repetate ale celor care voiau să facă din România întregită bază de operații pentru comunismul revoluționar.

Aceste rezultate au fost obținute printr-o deosebită grijă acordată reorganizării Poliției și Siguranței Statului și Serviciului Jandarmeriei, cât și prin sporirea mijloacelor materiale puse la dispoziția acestor instituții.

Școlile speciale, înființate atât pentru ofițerii de poliție și de siguranță, cât și pentru jandarmerie, au asigurat o mai bună pregătire personalului necesar și o mai bună recrutare a lui și astfel s-a putut ameliora calitatea cadrelor, necesară în lupta de apărare împotriva atentatorilor.

Prin măsurile luate și prin eforturile continue făcute s-a putut menține liniștea internă, în momentele când vrăjmașii noștri își concentraseră toate puterile și toate mijloacele pentru a semăna dezordinea și tulburarea.

Din această luptă, țara a ieșit din nou victorioasă.